

[Henry Christensen.]

Det andet store område, der har ligget for, er skattereforens indhold i forbindelse med kildeskatten. Jeg skal skænke hr. Per Hækkerup forsøget på at agitere vedrørende tidspunktet for kildeskattelovens ikrafttræden; jeg tror ikke, der er nogen ud over landet, der tror på den agitation. Jeg skal nøjes med at glæde mig over, at man efter de mange års diskussioner om indholdet af beskatningen nu synes at have nået en god og afbalanceret løsning af sambeskatningsproblemerne. Meget af denne løsning kan vi genkende i de synspunkter, venstre også før valget fremdrog. Videre noterer jeg imødekommelsen af vort syn om, at det af den forrige regering foreslåede standardfradrag erstattes af et individuelt fradrag.

Tilbage står endnu en del spørgsmål. Så længe vi ikke er nået frem til en mere retfærdig byrdefordeling og altså rammer to grupper af kommuner særlig hårdt beskatningsmæssigt, dels udviklingskommunerne, dels de fattige kommuner, kommunerne med det beskedne indkomstgrundlag, må den udlicning, der ligger i genindførelsen af fradragsretten for den kommunale indkomstskat, efter venstres opfattelse fastholdes. Vi går derfor ud fra, at det bliver resultatet af denne regerings politik på dette område.

Vi er tilfredse med, at den tidligere regerings forslag til en meget voldsom dødsbo-beskatning, der yderligere ville vanskeliggøre mange virksomheders videreførelse, nu af den nye finansminister er taget op til revision.

Efter de travle måneder bliver der nu tid til overvejelse og tilrettelæggelse af næste folketingsårs politik. Først da vil den nye regerings indsats helt kunne slå igenem i oplæg til kommende lovgivning. Fra venstre vil vi gerne rette en del konkrete opfordringer til regeringen i dens videre arbejde, og vi vil råde regeringen til ikke at søge sin indsats og dennes betydning målt gennem antallet af nye lovforslag til efteråret, men gennem lovforslagenes indhold.

Jeg vil for det første gerne sige til regeringen. Som den begyndte, da den trådte til, med begrænsning i de offentlige udgifter, vil vi opfordre den til stærkt at koncentrere sin indsats om forenkling og rationalisering i den offentlige forvaltning og til dette for-

mål tage moderne metoder i anvendelse.

For det andet: regering og folketing vil i det kommende år komme til at stå over for udformningen af en økonomisk politik, der nødvendigvis også indeholder en moderne indkomstpølitik. Dens opgave skal være på én gang at sikre lønmodtagere og andre grupper deres rimelige andel af det samlede produktionsresultat og samtidig undgå indkomststigninger, der ikke er en produktion bag ved, og som derfor omsætter sig i øgede skatter og priser og forringer konkurrenceevnen for danske virksomheder og arbejdspladser. At den automatiske dyrtidsregulering må indgå i disse overvejelser, er nok også mere klart end tidligere. Regeringen må for sit eget vedkommende afpasse sin udgiftspolitik på grundlag af en vurdering af den samlede økonomiske ramme. Vi har med tilfredshed noteret os regeringens beslutning om anvendelsen af rigtigere og mere tidssvarende budgetmetoder, for så vidt angår statens egne udgifter.

For det tredje foreligger fremdeles den opgave at søge en moderne tjenestemandreform gennemført. Vi må sætte som mål, at denne reform kan gennemføres med virkning fra 1. april. Jeg vil gerne henstille til kommissionen i de overvejelser, der nu skal foregå, endnu en gang at spekulere på, om den meget differentierede opdeling i 78 lønningsklasser med samme matematisk præcise indbyrdes forskel er så hensigtsmæssig som forudsat, og jeg vil spørge, om det er klogt og rigtigt, at staten nu går ind for en løndifferentiering mellem København og provins, der ligger væsentligt ud over, hvad forskellen i leveomkostninger betinger. Jeg har i hvert fald mødt adskillige jernbanefolk og postfolk ude omkring i landet, der har svært ved at forstå rigtigheden heraf. Videre mener jeg, at vi til en ny tjenestemandreform må stille det krav, at afgrænsningen mellem tjenestemandssatte og overenskomstansatte gøres op, så vi ikke mere skal have to ansættelsesformer til de samme stillinger.

Også på funktionærområdet vil vi støtte et reformarbejde. Efter at venstre i 1963 kun delvis fik gennemført nogle af sine funktionærlovssynspunkter, blev der jo nedsat et særligt udvalg, og jeg forstår, at der fra dette i løbet af kort tid kan ventes en betænkning om bl. a. funktionærbegrebet